

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theophili Bernardini E Societate Iesv De Religiosæ Perseverantiae Præsidiis Libri XI. ...

Bernardin, Théophile

Antverpiae, 1622

6. Quàm sit necessarium, vt qui semel Religionis iugum subijt, in eo
semper perseueret.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47032)

monibus, ut qui prior inuenerit eum, morte anima eum afficiat & occidat: vel si aliquamdiu durauerit in ea, non virtutis constantia, sed pertinaci miseria, sic ei cella est quasi carcer, aut sicut uiuenti sepultura. Quanta sunt ista Religiosae habitationis commoda, quanta securitas! sed ijs qui puro & sincero letu Christi D. N. amore semel suscepta, eodem, atque in dies inflammatioe animo persequuntur.

Quid enim? non lenta & vacillante spe, sed ipsa propè manu, ipsis oculis & auribus, futurae uitae praemia praecipunt. Quippe illis quaedam numquam obliuiscenda iucundissima Veritatis vox insonuit, quam ubi penitissimis medullis mentis hauserunt, per dura, per aspera, per quaeuis confragosa cuncta lacres, & laboribus vires integrant. Merces, (ita sibi quisque loquitur) merces erit operi tuo: ecce propè est, fidelis est, venit citò qui dixit; *Matth. 19.* Omnis qui reliquerit patrem, aut matrem, & fratres, aut domum, & agros propter me, centuplum accipiet; & vitam aeternam possidebit. *Luc. 18.* Vis etiam significantius? Nemo est qui reliquit domum, aut parentes, aut fratres propter regnum Dei, & non recipiat multò plura in hoc tempore, & in saeculo futuro vitam aeternam. Eritne ut mendacij ipsa prima Veritas argui possit? eritne ut in promittendo iactantior, quàm in reddendo liberalior existat? sed apage blasphemiam. Verax est, liberalis est, & in promissis maximè. Tene ergo quod habes, ut nemo accipiat coronam tuam: miserator & misericors Dominus, longanimis & multùm misericors, ille redimet de interitu vitam tuam, & coronabit te in miserationibus, praeniet te in benedictionibus, & desiderium cordis dabit tibi; & supra modum in sublimitate aeternum gloriae pondus operabitur. Nihil ut Religiosis deesse videatur, nisi ut collaborantes gratia qua eos liberauit, & vocauit uocatione sancta, non secundùm opera eorum, sed secundùm propositum Dei, & gratiam qua data est illis in Christo Iesu, in qua uocatione vocati sunt, in ea perseuerent: audiantque monentem Apostolum, *2. Tim. 1.* Has ergo habentes repromissiones, carissimi, ne in vacuum gratiam Dei recipiatis, *1. Cor. 7.* sed mundate vos ab omni inquinamento carnis, & spiritus perficientes sanctificationem in timore Dei. *2. Cor. 6. 7.*

C A P V T VI.

*Quàm sit necessarium, ut qui semel Religionis iugum subiit,
in eo semper perseueret.*

HOc omnibus hominibus inditum est à natura iudicium, ut eo turpiorem putent ad inferiora descensum, quo gloriosior fuerat ad superiora consensus: imbellis enim, omninoque imbecillimi, nec sibi satis constantis animi est, si ab eo gradu quem semel occupasti, quemque sola potes voluntate retinere, delicti te inertè terrore patiaris. Idque locum habet maximè, in rebus cis
qua

quæ deliberantur diu, & quæ maioris ad vitæ summam momenti sunt, semelque statuantur: quippe hæc omnis aberratio periculofior, probrofior inconstantia, effeminatior, viroque indignior ignauia. Quibus è causis alijsque quæ passim afferentur, fieri puto vt communi Christiani populi sensu, grauissima putetur ignominie nota, in Religione vixisse, nec viuere: nec vsquam credunt fore bonos, qui in tali sanctorum societate nequaquam boni esse potuere. Accedit vt rei optimæ sit corruptio pessima, & retrimenta puridissima: quæ ardens lucerna delectat, extincta tetrius exhalat: è lucidissimis angelis, tenebricosissimi daemones: fermeque id hominum genus est pessimum, quod in melleis sanctæ Religionis fauis, venenato defectionis felle potuit inamarefcere: quanto pere puras ambitione, libidine sæculique vitij in sæculo scatebunt; qui non tantum ea in Religione numquam deponere, sed potius ea propter Religionem ponere voluerunt?

Sed quoniam fortiter & eleganter, in aureis de Bono status Religiosi libris, hoc ipsum argumentum P. Platus edisserit; actum non agam, ad illum remittam in epilogo ad Religiosos, vt viro tanto sua laus integra maneat, & nonnemi fortassis incitamento sit ad totum illum à capite ad calcem sedulo volutandum. Id vnum ex eo obseruatum velim, firmis & varijs probationibus sic argumentum ab eo probari, vt frequenter & apertè, in eandem naufragantis propositi tabulam, compingat eum qui Religiosi instituti susceptionem vobis firmavit, & qui nondum quidem firmavit, at firmaturus accessit. Verè etenim ab eadem inconstantis animi labe, ab amore rerum vanarum, à superbie tumore, à languore nimio spiritus, à neglectu salutis æternæ, à sanctæ perfectionis contemptu, ab ingrato in Deum animo, exoritur omnis illa à suscepti status perpetuitate defectio. Indeque fit iustissimum esse, vt & iisdem pœnis vrgeantur, & eadem Dei contemtione (quo malo quid lamentabilius fingi potest?) vtrique negligentur. Sed huius rei causam ab ipsis mox fundamentis, vbi de vocationis amore agetur, arcessemus: nunc ad cætera pergendum.

CAPVT VII.

Qui sint perseveraturi: & quàm incerta sit Perseuerantia.

ET quidem id potissimè quærendum occurrit, Qui sint perseveraturi. Excitantur hac interrogatione studia, auidæque mentes vt respondeatur vrgent: certè, affirmare nil verebor, perseveraturos eos qui suos ad huius libri præscriptum mores composuerint. Quod quia breuiter, distinctè, dilucidè (multis enim constat partibus) non nisi percurfis omnibus dici potest: dicamus magis, Quàm & cur incerta sit perseverantia.